

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 20 • Τεύχος 7

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΡΣΗ ΒΑΡΩΝ

Η σωστή ενδυνάμωση

Το να ζεις
είναι υπέροχο!

Αν σκεφτείτε το αντίθετο

Οι τλαιπωρίες
ενός ποδηλάτη

Υπάρχει καλύτερη
λύση από τον θυμό!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

Η ΔΟΜΗΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ο μεγάλος Αμερικανός ευαγγελιστής Ντουάιτ Λ. Μούντη περιέγραφε τον χαρακτήρα με μια λακωνική φράση. Χαρακτήρας είναι αυτό που είσαι στα κρυφά.

Σαν Χριστιανοί, όλοι μας θέλουμε να αναπτυχθούμε και να ωριμάσουμε πνευματικά στο να μοιάσουμε περισσότερο στον Χριστό. Θέλουμε να γίνουμε ό,τι καλύτερο γίνεται, με τη βοήθεια του Χριστού, να παραμερίσουμε την αμαρτία και ό,τι είμαστε στις χειρότερες στιγμές μας και να τα αντικαταστήσουμε με μια συμπεριφορά που θα εκδηλώνει τους καρπούς του πνεύματος – αγάπη, καλοσύνη, ευγένεια, εγκράτεια και ούτω καθεξής.¹

Ο τελικός σκοπός μας είναι ότι θέλουμε να γίνουμε σαν τον Ιησού, να σκεπτόμαστε όπως σκεπτόταν Αυτός και να συμπεριφερόμαστε όπως συμπεριφερόταν κι Αυτός. Η Βίβλος μας ενθαρρύνει να πασχίζουμε να ακολουθάμε στα χνάρια του Χριστού: «Όποιος λέει ότι μένει σ' Αυτόν, οφείλει, όπως Εκείνος περπάτησε, έτσι κι αυτός να περπατάει».² Θέλουμε, ο χαρακτήρας μας, να είναι μια έκφραση της αλήθειας του Θεού, ανεξάρτητα απ' το αν μας βλέπει κάποιος, ακόμα και όταν περνάμε πολύ μεγάλες δυσκολίες.

Η δόμηση και η ανάπτυξη ενάρετων χαρακτηριστικών δεν μαθαίνεται απλά και μόνο από ένα βιβλίο ή ένα κήρυγμα. Δεν μας βρίσκει στη μέση της νύχτας ούτε μας αφινιδιάζει στη διάρκεια της ημέρας. Δεν συμβαίνει αυτόματα, τυχαία, ή ξαφνικά. Όπως γράφει και ο Πήτερ στο άρθρο του στις σελίδες 4-6, «πρέπει να ιδρώσουμε λίγο για να μοιάσουμε περισσότερο στον Χριστό».

Ο απόστολος Παύλος πήγε ένα βήμα πιο πέρα όταν έγραψε ότι ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει ακόμα και τις δοκιμασίες μας, για να ενδυναμώσει την πίστη μας. Μπορούμε κι εμείς, να αντλήσουμε παρηγοριά από εκείνη την τόσο αισιόδοξη δήλωσή του, όταν δηλαδή, περνάμε μέσα από μεγάλες δυσκολίες: «Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχόμαστε στις θλίψεις· γνωρίζοντας ότι η θλίψη εργάζεται υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή, η δε δοκιμή ελπίδα».³

Αυτό το τεύχος του *Activated* ερευνά το θέμα των Χριστιανικών αρετών και προσκαλεί τον καθένα μας να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί να τις αναπτύσει καθημερινά.

— Ο Εκδότης

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org
www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2019 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-222-X

1. βλ. Γαλάτες 5:22-23

2. Ιωάννης Α' 2:6. Βλέπε επίσης Πέτρου Α' 2:21.

3. Ρωμαίους 5:3-4

ΕΝΑΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΗ ΛΙΑΝ

ΗΤΑΝ ΣΑΒΒΑΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ, και η κίνηση σε μια στενή διασταύρωση στην τεράστια πόλη που κατοικήει είχε φτάσει στο απροχώρητο. Οι πεζοί με το ζόρι μπορούσαν να περάσουν ανάμεσα απ' τα αυτοκίνητα, ενώ συγχρόνως, ένας μεγάλος αριθμός από αυτοκίνητα άρχισε να βγαίνει από τα πάρκινγκ των εμπορικών καταστημάτων, κάνοντας τα πράγματα ακόμα χειρότερα. Χωρίς φανάρια και τροχονόμους, γινόταν το αδιαχώρητο.

Βλέποντας αυτή την προβληματική κατάσταση, ένας άνεργος νεαρός, με ξεθωριασμένο τζιν, μπλε πουλόβερ και φθαρμένα αθλητικά παπούτσια, χώθηκε ανάμεσα στα αυτοκίνητα, κουνώντας το κεφάλι του ρυθμικά απ' τη μουσική που άκουγε με τα μεγάλα ακουστικά του και βρέθηκε από το πουθενά, στη μέση από ένα κομπούζιο με αυτοκίνητα που είχαν κολλήσει και δεν μπορούσαν να κινηθούν ούτε ένα μέτρο.

Με δύο παλαμάκια και αρκετές μεγάλες κινήσεις των χεριών του, έκανε νόημα στη μια σειρά από

τα αυτοκίνητα να τραβήξει προς τα μπροστά ενώ συγχρόνως λικνίζονταν στη μουσική που άκουγε, χωρίς την σοβαρότητα και τις ανέκφραστες κινήσεις που κάνουν συνήθως οι τροχονόμοι. Κατευθύνοντας όλες αυτές τις ατελείωτες σειρές από αυτοκίνητα, έδειχνε τόσο χαρούμενος με το αποτέλεσμα, ενώ συνέχιζε να χορεύει. Αν και στην ουσία δεν ήταν τροχονόμος, η όλη του έκφραση ήταν γεμάτη χαρά και έδειχνε την ικανοποίηση που ένοιωθε καθώς έκανε κάτι προς όφελος των άλλων γύρω του.

Πρώτα η πρώτη λωρίδα, μετά η άλλη. Σιγά-σιγά, η κίνηση άρχισε να κινείται όπως ήλπιζε, ενώ χόρευε και λικνίζονταν, χρησιμοποιώντας τα δάκτυλά του και διευθύνοντας την κίνηση από αυτοκίνητα. Το πρόσωπό του ήταν καταίδρωμένο, όμως η όλη του έκφραση έδειχνε χαρούμενη καθώς συνέχιζε να κάνει αυτό που έκανε.

Κανένας δεν πρόσμενε μια τέτοια παράσταση. Μερικοί οδηγοί τον συγάρηκαν, ενώ μερικοί άλλοι του έδιναν και κάποιο φιλοδώρημα για την υπέροχη προσπάθεια που έκανε και την παράσταση που έδινε. Από τότε

και μετά, ο ίδιος νεαρός εμφανιζόταν καθημερινά στην ίδια διασταύρωση κατά τις ώρες της υπερβολικής κίνησης και βοηθούσε με τον τρόπο του την κατάσταση εκεί. Και αυτό το έκανε πάντα, λικνίζόμενος στη μουσική που άκουγε ενώ ήταν γεμάτος περηφάνια για το έργο που προσέφερε. Έβλεπε αυτό που έπρεπε να γίνει και το έκανε.

Δεν πέρασε καιρός και τον παρατήρησαν οι αξιωματούχοι της οδικής ασφάλειας, με αποτέλεσμα να τον προσλάβουν επισήμως ως τροχονόμο. Τώρα όχι μόνο πληρωνόταν γι' αυτό αλλά του είχαν δώσει και μια στολή που ταίριαζε στο υπέροχο χαμόγελό του.

Μια αρχαία παροιμία αναφέρει, «Όλα όσα βρει το χέρι σου να κάνει, κάνε τα καλά».¹ Στην περίπτωση αυτού του νεαρού, ο ενθουσιασμός του γι' αυτό που έκανε, είχε προσφέρει εργασία σε αυτό τον άνεργο νέο – μια εργασία που μπορούσε να την κάνει χορεύοντας κιόλας.

Ο ΛΗ ΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ. ■

1. Εκκλησιαστής 9:10

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

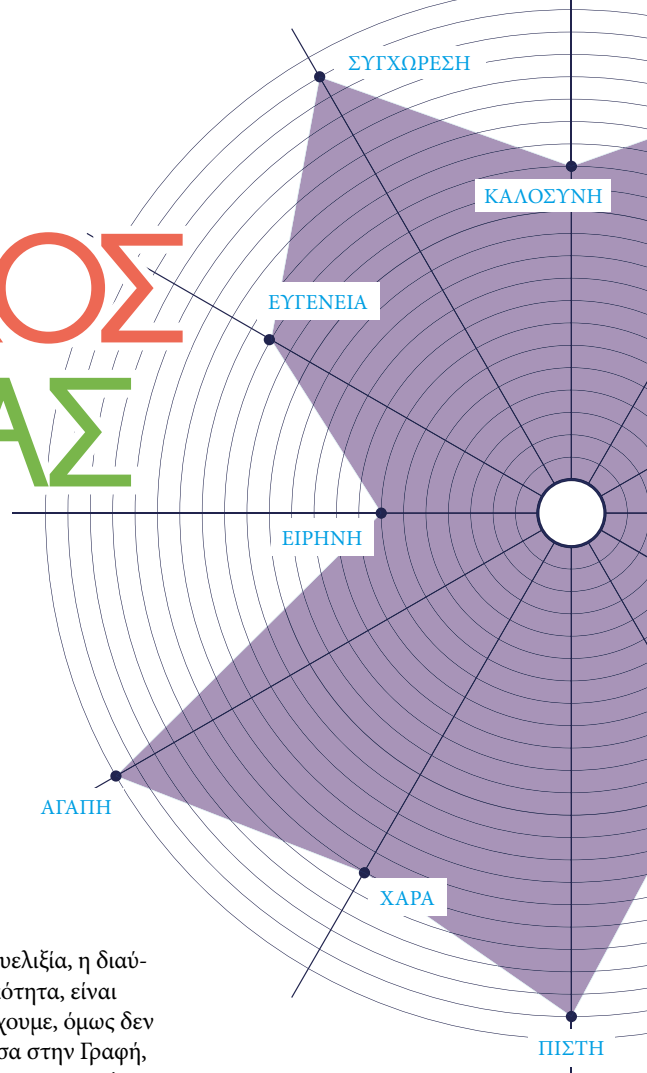
ΈΝΑΣ ΒΑΣΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΟΙΑΣΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

είναι με το να αναπτύσσουμε έναν ευσεβή χαρακτήρα. Αυτό το άρθρο θα επικεντρωθεί σε ιδιότητες του χαρακτήρα, τις οποίες η Γραφή αναγνωρίζει ως εκείνες που θα πρέπει να αντιγράφουν οι Χριστιανοί και οι οποίες θα μας βοηθήσουν να μοιάσουμε περισσότερο στον Χριστό. Αυτές οι Χριστιανικές ιδιότητες που αφορούν τον χαρακτήρα, μπορούν να διαφοροποιηθούν από άλλες ιδιότητες του χαρακτήρα, οι οποίες, αν και καλές, δεν κάνουν κάποιον να μοιάσει περισσότερο στον Χριστό. Για παράδειγμα,

1. βλ. Κορινθίους Β' 5:17
2. Γαλάτες 5:22-23
3. βλ. Κολοσσαείς 3:12-14
4. βλ. Φιλιππισίους 4:8-9
5. βλ. Πράξεις 20:35
6. βλ. Ματθαίου 7:12
7. βλ. Τιμόθεου Α' 6:11
8. βλ. Ματθαίου 5:36-37
9. βλ. Τίτος 2:2-8
10. βλ. Ψαλμός 15
11. βλ. Τιμόθεου Α' 4:12
12. βλ. Ιακώβου 1:19
13. βλ. Τιμόθεου Α' 1:5
14. βλ. Τίτος 1:8
15. βλ. Τιμόθεος Α' 6:18

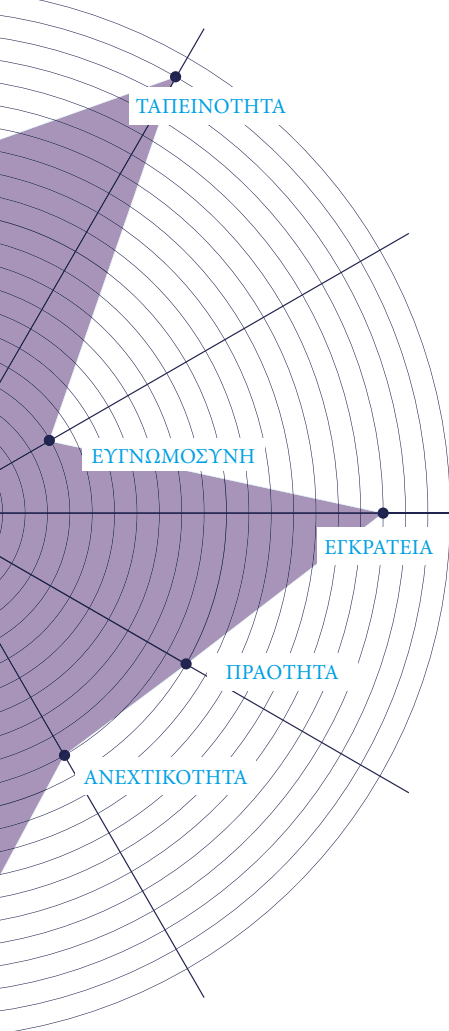
η δημιουργικότητα, η ευελιξία, η διαύγεια και η αποφασιστικότητα, είναι καλά γνωρίσματα να έχουμε, όμως δεν αναφέρονται άμεσα μέσα στην Γραφή, ενώ η πίστη, η ευγένεια, η υπομονή, η αγάπη, η ευγνωμοσύνη και άλλες αναφέρονται.

Κανένας Χριστιανός δεν είναι τέλειος, όλοι μας κάνουμε λάθη, όλοι μας αμαρτάνουμε και κανένας μας δεν μοιάζει πλήρως στον Χριστό, ούτε και πρόκειται να καταφέρει να το κάνει αυτό στη διάρκεια της ζωής αυτής. Η ανάπτυξη θεοσεβούς χαρακτήρα δεν επιτυγχάνεται με την «τήρηση κανόνων» μέσα από μια αίσθηση καθήκοντος και μόνο, ή με την αίσθηση ότι αν κάνουμε συστηματικά όλα τα σωστά πράγματα, τότε θα ζούμε όπως έκανε και ο Χριστός. Αν και υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα πράγματα να κάνουμε και κάποιοι κανόνες να τηρήσουμε, η ανάπτυξη της

θεοσέβειας δεν επιτυγχάνεται με το να κάνουμε ρουτίνα την τήρησή τους, αλλά μάλλον επέρχεται ως αποτέλεσμα της αγάπης μας για τον Θεό, ο Οποίος κατοικεί μέσα μας. Οι πράξεις που αντικατοπτρίζουν θεοσέβεια, πηγάζουν από μέσα μας, από τη σχέση μας με τον Θεό και με το να γινόμαστε νέες υπάρξεις.¹ Η μεταμόρφωση του χαρακτήρα μας, είναι έργο του Αγίου Πνεύματος.

Βέβαια, πρέπει κι εμείς να κάνουμε το μέρος μας, ώστε να αναπτυχθούμε στο να μοιάσουμε περισσότερο στον Χριστό. Υπάρχουν ηθικές επιλογές, που πρέπει να κάνουμε εμείς οι ίδιοι σε τακτά χρονικά διαστήματα, ώστε να φέρνουμε τη ζωή μας και

τις πράξεις μας σε ευθυγράμμιση με τις διδασκαλίες της Βίβλου. Όμως όλο αυτό πρέπει να το βλέπουμε ως μια ενέργεια της χάρις του Θεού. Είναι το Άγιο Πνεύμα που επιφέρει τις αλλαγές στη ζωή μας, αλλαγές που μας βοηθάνε να μοιάσουμε περισσότερο στον Χριστό. Πρέπει να κάνουμε κι εμείς το μέρος μας, όμως η καθοριστική μεταμόρφωση είναι αποτέλεσμα του Αγίου Πνεύματος. Είναι όπως όταν ταξιδεύουμε με ένα ιστιοφόρο και πρέπει να έχουμε τα πανιά στη σωστή θέση ώστε να πιάσουμε τον άνεμο. Είναι ο άνεμος που κινεί το ιστιοφόρο μας, όμως πρέπει να σηκωθούν τα πανιά. Η μεταμορφωτική δύναμη του Αγίου Πνεύματος έχει τη δυνατότητα να μας

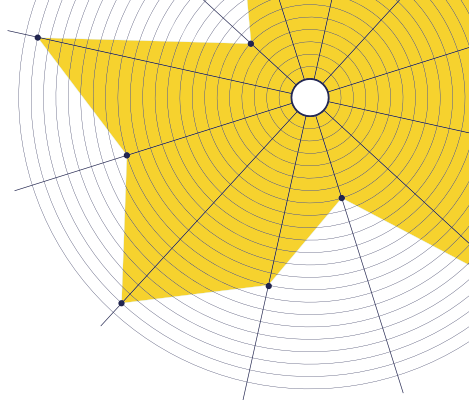
αλλάξει, όμως αν θέλουμε να κινηθούμε, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να σηκώσουμε τα πανιά ώστε να πιάσουμε τον άνεμο.

Ο Χριστιανικός χαρακτήρας είναι ριζωμένος στο πιστεύω μας για το ποιος είναι ο Θεός – για το ότι Αυτός μας έχει μιλήσει μέσα απ’ τον Λόγο Του και ότι επιθυμούμε να ζούμε σύμφωνα με αυτό που μας έχει αποκαλύψει Αυτός μέσα στη Βίβλο. Μας καλεί να κάνουμε συνειδητές επιλογές ώστε να επιτρέπουμε στο Άγιο Πνεύμα να μεταμορφώνει τον χαρακτήρα μας. Αυτό συνεπάγεται ότι εμείς θα παίρνουμε τις σωστές ηθικές αποφάσεις επανειλημμένα, έως ότου η τέλεση του σωστού και θεοσεβούς να γίνει δεύτερη φύση μας.

Αφού με το πέρασμα του χρόνου, έχετε αναπτύξει Χριστιανικό χαρακτήρα, όταν ξαφνικά έλθετε αντιμέτωποι με μια σοβαρή ηθική πρόκληση, θα μπορέσετε να την ξεπεράσετε, επειδή έχετε εκπαιδευτεί τον εαυτό σας στη θεοσέβεια ή στο να μοιάζετε περισσότερο στον Χριστό. Το να μοιάζουμε περισσότερο στον Χριστό, σημαίνει επίσης το να αναπτύσσουμε χαρακτηριστικά όπως ακεραιότητα, της γενναιοδωρίας, της ταπεινότητας και της ευγνωμοσύνης. Καθώς επιλέγετε τακτικά το να συγχωρείτε, να είστε γενναιοδωροι, ταπεινοί και ευγνώμονες, αυτές οι ιδιότητες γίνονται μέρος αυτού που είστε.

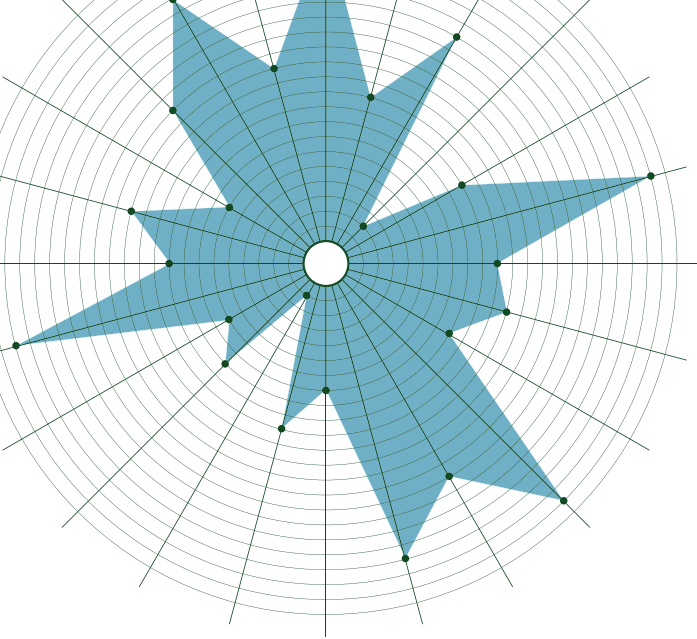
Μέσα σε όλη τη Γραφή ανακαλύπτουμε αυτά που διακρίνονται ως Χριστιανικά χαρακτηριστικά, ιδιαίτερα εκείνα που αναφέρονται στη λίστα των καρπών του Πνεύματος: «Ο καρπός του Πνεύματος είναι, αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια· ενάντια σε αυτά δεν υπάρχει νόμος».²

Όμως υπάρχουν και άλλα πολλά ευσεβή χαρακτηριστικά που αναφέρονται μέσα σε όλη την Γραφή. Μας έχει ειπωθεί να έχουμε σπλαχνικές

καρδίες, καλοσύνη, ταπεινότητα, πραότητα, ευγένεια, υπομονή και συγχώρεση,³ να σκεπτόμαστε αυτά που είναι αμόλυντα, αγαπητά, αξιοθαύμαστα, υπέροχα και άξια επαίνου,⁴ να βοηθάμε τους αδύναμους καθώς είναι πιο ευλογημένο να δίνουμε παρά να παίρνουμε,⁵ να κάνουμε στους άλλους όπως θα θέλαμε να κάνουν κι εκείνοι σε εμάς,⁶ να επιδιώκουμε δικαιοσύνη, θεοσέβεια, πίστη, αγάπη, επιμονή, ηπιότητα,⁷ να κρατάμε τον λόγο μας,⁸ να είμαστε εγκρατείς, αξιοπρεπείς, συνετοί, συμπονετικοί, να έχουμε ακεραιότητα,⁹ να ζούμε τίμια, να είμαστε ειλικρινείς και να κρατάμε τις υποσχέσεις μας ακόμα και αν αυτό μας πονάει,¹⁰ να είμαστε ένα παράδειγμα με τα λόγια μας και τη συμπεριφορά μας, με αγάπη, πίστη και αγνότητα,¹¹ να ακούμε προσεκτικά, να μην βιαζόμαστε να απαντήσουμε, ούτε να θυμώνουμε εύκολα,¹² να αγαπάμε από καθαρή καρδιά, να είμαστε ευσυνειδητοί και να έχουμε ειλικρινή πίστη,¹³ να είμαστε φιλόξενοι, να αγαπάμε το καλό, να είμαστε συνετοί, δίκαιοι, και πειθαρχημένοι,¹⁴ να είμαστε γενναιοδωροι και πρόθυμοι να μοιραζόμαστε αυτά που έχουμε με τους άλλους.¹⁵

Αυτά και άλλα χαρακτηριστικά βρίσκονται μέσα στη Γραφή και όταν εμείς προσπαθούμε να τα καλλιεργούμε μέσα μας, είναι σαν να υψώνουμε τα πανιά μας ώστε το Άγιο Πνεύμα να μπορεί να εργαστεί στην καρδιά μας, τον νου μας και το πνεύμα μας και να μας μεταμορφώσει. Μερικά ή πολλά απ’ αυτά τα γνωρίσματα, μπορεί να μην έρθουν από μόνα τους, και στην

πραγματικότητα θα πρέπει να εργα-
στούμε επιμελώς στην αρχή, ώστε
να τα νιοθετήσουμε. Σκοπός είναι να
μοιάσουμε στον Ιησού και για να το
πετύχουμε αυτό, πρέπει να αποβάλ-
ουμε τον παλιό εαυτό και να ενδυ-
θούμε τον Χριστό «πρέπει να απορ-
ρίψουμε τον παλιό εαυτό, μαζί με τις
πράξεις του· και να ενδυθούμε τον
καινούργιο αυτόν που ανακαινίζεται
σε επίγνωση, σύμφωνα με την εικόνα
εκείνου που τον έκτισε».¹⁶

Χρειάζεται μια συνειδητή προσπα-
θεια για αλλαγή, ώστε να μοιάσου-
με περισσότερο στον Χριστό. Στην
αρχή κάτι τέτοιο δεν θα συμβεί από
μόνο του και τα βήματα που θα πρέπει
να κάνετε για να φτάσετε σε αυτό το
σημείο, προαπαιτούν δύσκολες απο-
φάσεις και ενέργειες που θα αντιβαί-
νουν στο ένστικτο. Το να αποβάλουμε
άσχημες συνήθειες και να τις αντικα-
θιστούμε με καλές δεν είναι εύκολο,
ούτε το να αντικαθιστούμε αμαρτω-
λές συμπεριφορές, συνήθειες και πρά-
ξεις με ευσεβείς. Υπάρχουν συνήθειες
του νου, του σώματος, της φαντασίας,
της ομιλίας και άλλες πολλές, που
πρέπει να ξεμάθουμε, με σκοπό να
καλλιεργήσουμε νέες συνήθειες που

θα πρέπει να μαθευτούν.

Για παράδειγμα, αν από τη φύση
μας είμαστε εγωιστές, το να αποβά-
λουμε τη συνήθεια ενός τέτοιου χαρα-
κτήρα απαιτεί αλλαγή στον τρόπο
που είμαστε. Πρέπει να αγωνιστούμε
ενάντια στις φυσιολογικές μας εγωι-
στικές συμπεριφορές με το να πάρου-
με συνειδητές αποφάσεις, ώστε να
είμαστε γενναιόδωροι, να μην απαι-
τούμε να πάνε τα πράγματα με τον
δικό μας τρόπο, και στην ουσία να
βάλουμε στην άκρη το τι θέλουμε
εμείς και να δίνουμε την προτεραιότη-
τα στους άλλους. Μια τέτοια αλλαγή
απαιτεί εσκεμμένη, ηθελημένη πρά-
ξη, όμως με τον καιρό, η τάση του να
σκεφτόμαστε μόνο τον εαυτό μας και
αυτό που θέλουμε εμείς, θα ελαττω-
θεί, με αποτέλεσμα να γίνουμε πιο
ευαίσθητοι στις ανάγκες των άλλων.
Με αυτό τον τρόπο θα μοιάσουμε
περισσότερο στον Χριστό σε αυτό τον
τομέα.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι
για να μοιάσουμε περισσότερο στον
Χριστό, απαιτεί τόσο την αφαιρέ-
ση αλλά και την πρόσθεση ιδιοτή-
των στον χαρακτήρα. Συχνά, οι πιστοί
επικεντρώνονται στο να αφαιρέσουν
τις ιδιότητες μιας αμαρτωλής φύσης.
Έχουμε σαν στόχο μας την παύση της
αμαρτίας, πιστεύοντας ότι μ' αυτό

Ας απορρίψουμε, λοιπόν, τα έργα
τού σκότους, και ας ντυθούμε τα
όπλα τού φωτός. — *Ρωμαίους 13:12*

Επειδή, κάποτε ήσασταν σκοτάδι,
τώρα όμως είστε φως εν Κυρίω·
περπατάτε ως παιδιά τού φωτός·
— *Εφεσσίους 5:8*

Γίνεστε, λοιπόν, μιμητές τού Θεού,
ως παιδιά αγαπητά·
— *Εφεσσίους 5:1*

τον τρόπο θα βρεθούμε κοντύτερα
στον Θεό, ότι θα γίνουμε καλύτεροι
άνθρωποι και πιο ευσεβείς αν υπερνι-
κήσουμε δηλαδή, εκείνη ή την άλλη
αμαρτία ή μια άσχημη συνήθεια που
έχουμε. Αν και αυτό αληθεύει, όμως το
να αντιμαχόμαστε την αμαρτωλή μας
φύση είναι ένα μόνο μέρος του αγώνα.
Μας έχει δοθεί η οδηγία, «να ανανε-
ώνεστε στο πνεύμα τού νου σας και
να ντυθείτε τον καινούργιο άνθρω-
πο, που κτίστηκε σύμφωνα με τον
Θεό, με δικαιοσύνη και οσιότητα της
αλήθειας».¹⁷ Πρέπει να αναπτύξουμε
θεοσεβή χαρακτηριστικά ενώ απορρί-
πτουμε τα ασεβή. Όπως μας έχει ζητη-
θεί να αποβάλλουμε τις ιδιότητες του
παλιού μας εαυτού, έτσι μας έχει ζητη-
θεί να ενδυθούμε και τις ιδιότητες του
νέου. Πρέπει να κάνουμε και τα δύο.

Η πρόκληση είναι συνειδητά να
αφαιρούμε την αμαρτία και να ενδυό-
μαστε την θεοσέβεια, δίνοντας την
ευκαιρία στον άνεμο του Πνεύματος
του Θεού, να μας παρακινεί στο να
μοιάσουμε περισσότερο στον Χριστό.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η
ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ,
ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΠΙΣΤΗΣ. ■

16. Κολοσσαείς 3:9-10

17. Εφεσσίους 4:23-24

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΛΥ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΕΝΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΑ ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΠΟΛΗΣ. Υπάρχουν δύο δρόμοι για να εισέλθει κάποιος στο χωριό απ' τη δική μας πλευρά της πόλης, όμως και οι δύο τους παρουσιάζουν εμπόδια για τους ποδηλάτες, ποδηλάτες όπως ο σύζυγός μου κι εγώ.

Η μια είσοδος έχει μια πινακίδα STOP την οποία αγνοούν παντελώς τα αυτοκίνητα, πολλά απ' τα οποία δεν νοιάζονται καν για κανόνες σωστής οδήγησης. Πολλοί άνθρωποι χρησιμοποιούν αυτόν τον δρόμο για συντομία και δεν αντιλαμβάνονται ότι υπάρχουν στενά δρομάκια, πεζοί που ψωνίζουν στα μικρά μαγαζάκια και ταπεινοί ποδηλάτες που έρχονται στην πόλη μας.

Η άλλη είσοδος είναι ένας στενός επαρχιακός δρόμος που εισέρχεται στο χωριό περνώντας μπροστά από ένα σχολείο γεμάτο παιδιά. Στις ώρες του σχολείου πολλοί γονείς ξεχνάνε το γεγονός ότι αυτός ο δρόμος είναι δημόσιος και παρκάρουν όπου βρίσκουν και μετά βγάζουν τα

κινητά τους και αρχίζουν να μιλάνε. Απέναντι απ' το σχολείο κτίζεται ένα κτίριο, με αποτέλεσμα να υπάρχουν μεγάλα φορτηγά που προσπαθούν να περάσουν για να φθάσουν εκεί. Για άλλη μια φορά, φαίνεται πως δεν νοιάζεται κανένας απολύτως, για τον απλό ποδηλάτη.

Τι συνέβη λοιπόν σε αυτόν το υποτιθέμενο ανυπεράσπιστο ποδηλάτη; Είχα αρχίσει να αντιμετωπίζω τις δύο εισόδους σαν «εμπόλεμες περιοχές» και κάθε φορά που περνούσα από εκεί, ήμουν έτοιμη να δώσω μάχη! Μια και περνάω καθημερινά, με το ποδήλατό μου από εκεί, έφερνα στο μυαλό μου ξανά και ξανά, το σκηνικό της κάθε «αδικίας» που μου έγινε και μ' αυτό τον τρόπο, αναβίωνα την κάθε λεπτομέρεια όταν έφτανα σπίτι. «Δεν μπορείς να φανταστείς τι μου συνέβη αυτή τη φορά!» θα ανέφερα στον σύζυγό μου. Με αυτόν τον τρόπο ξαναζούσα το κάθε περιστατικό στον νου μου και έλεγα, *Τι μου έκανε εκείνος ο θεότρελος οδηγός; Και πώς αντέδρασα εγώ;*

Μέχρι που σταμάτησα να το κάνω. Απλά αντιλήφθηκα πως υπήρχαν

πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή μου απ' το να περνάω κάθε μέρα με το ποδήλατό μου από εκείνα τα στενά δρομάκια! Έπρεπε να αποδεχτώ απλώς πως ίσως και να χρειαζόταν να κάνω μία-δύο μανούβρες μέχρι να πάω στην πόλη και τίποτα άλλο. Έτσι κι αλλιώς δεν έχει και ο κάθε δρόμος στη ζωή μας μερικά εμπόδια; Και αφού ο κάθε οδηγός έχει τα δικά του προβλήματα και μάχες, θα πείραζε να ήμουν κι εγώ λιγάκι πιο υπομονετική; Ή πιο ευγενική;

Στην αρχή, η προσπάθειά μου αυτή να ξεπεράσω τη δυσαρέσκεια μου φαινόταν σαν μια πολύ δύσκολη απόφαση, ενώ τώρα δείχνει να είναι η μόνη λογική λύση. Καθώς οδοιπορούμε μαζί στο δρόμο της ζωής, είμαι σίγουρη πως και οι άλλοι οδηγοί πρέπει μερικές φορές να έχουν κι αυτοί υπομονή μαζί μου.

Η ΣΑΛΛΥ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΣΤΟΡΙ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΔΩΣΕ ΜΙΑ ΑΠΑΗ

ΕΝΤΟΛΗ: «Αγάπα τον πλησίον σου».¹ Εντούτοις, το «πλησίον» ακούγεται κάπως αόριστο και κάποιος εξυπνάκιας, ρώτησε τον Ιησού, «Ποιος είναι ο πλησίον μου;»² Ο Ιησούς απάντησε με την ιστορία για έναν ταξιδιώτη που όδευε προς την Ιεριχώ και τον οποίο οι ληστές, κτύπησαν, λήστεψαν και τον άφησαν να πεθάνει εκεί. Δύο άτομα πέρασαν από δίπλα του, όμως δεν σταμάτησαν να βοηθήσουν.³

Μπορώ να κάνω κάποιες εικασίες για το τι να σκεπτόταν ο καθένας που πέρασε δίπλα απ' αυτό το ατυχές άτομο, που είχε αφεθεί μόνο του, στην άκρη του δρόμου.

Ο πρώτος ήταν ένας ιερέας. Ντυμένος με τα πιο καλά του άμφια της συναγωγής, ίσως να είχε στον νου του, το κήρυγμα που σχεδίαζε να δώσει στο τέλος της μέρας. Ο νους του είναι γεμάτος απ' τη δική του σπουδαιότητα, καθώς συλλογίζεται τα γραφόμενα στον νόμο και συγχαίρει τον εαυτό του που ακολουθεί και την παρακριτή διδαχή του.

Ίσως ο ιερέας να τρομοκρατείται κάπως, όταν βλέπει κάποιον γεμάτο αίματα, εκεί στην άκρη του δρόμου. Τα ρούχα του είναι σχισμένα και βρώμικα και, ίσως έτσι, να μην μπορεί να ξεχωρίσει την κοινωνική θέση εκείνου του ανθρώπου. Ο ιερέας κάνει ένα βήμα πιο κοντά, όμως δεν τον αναγνωρίζει.

1. Ματθαίου 19:19

2. Λουκάς 10:29

3. βλ. Λουκάς 10:25-37

4. βλ. Λουκάς 6:35, Ματθαίου 5:44

5. βλ. Λουκάς 6:28

6. βλ. Ματθαίου 5:44

7. βλ. Ματθαίου 10:8

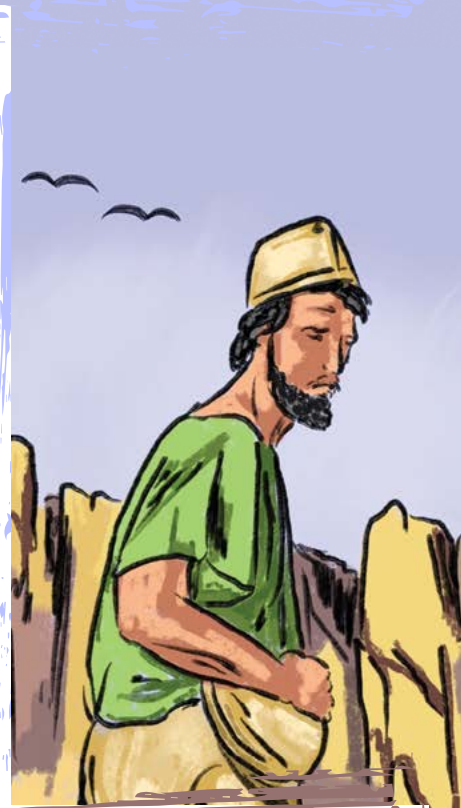
Ίσως να λέει μέσα του ότι δεν μπορεί να αργήσει, δεν θα πρέπει να λερώσει τα ρούχα του και έτσι παίρνει την απόφασή του. Αποστρέφει το βλέμμα του και τον προσπερνάει συνεχίζοντας τον δρόμο του.

Ο ήλιος μεσουρανάει και τα όρνια, ψηλά, αρχίζουν να γυροφέρνουν. Μεσ την κάψα της ημέρας πλησιάζει ένας Λευίτης. Είναι κι αυτός βιαστικός, ο νους του είναι στα σχέδια που έχει κάνει για τη μέρα που θα βρίσκεται στην Ιεριχώ. Κατόπιν αντικρίζει τον τραυματισμένο ταξιδιώτη, ο οποίος ήταν ακόμη χειρότερα λόγω της ζέστης.

Αμέσως ο Λευίτης αρχίζει να ανησυχεί μήπως και επιστρέψουν οι ληστές. Ίσως να φοβάται μήπως τον ληστέψουν κι αυτόν. Γι' αυτό τον προσπερνάει και συνεχίζει.

Ο κακόμοιρος ταξιδιώτης, αδύναμος και ετοιμοθάνατος, χάνει κάθε του ελπίδα. Περνάει άλλη μια ώρα πριν πλησιάσει το επόμενο άτομο. Αυτή τη φορά όμως, ο τραυματίας δεν έχει καμία ελπίδα ότι το άτομο αυτό, θα σταματήσει να τον βοηθήσει. Βλέπετε το άτομο που πλησίαζε, ήταν Σαμαρείτης.

Δεν υπήρχε καθόλου συμπόνια ανάμεσα στους Ιουδαίους και τους Σαμαρείτες. Οι Ιουδαίοι απεχθάνονταν τους Σαμαρείτες, τους καταριόντουσαν και τους κακολογούσαν εδώ και αιώνες. Αν και είχαν παρόμοιες κουλτούρες και οι Σαμαρείτες ασπάζονταν κι αυτοί την ίδια πίστη, παρ' όλα αυτά, θεωρούνταν πιστοί δεύτερης κατηγορίας, ανάξιοι να είναι μέρος του Εβραϊκού έθνους. Στις Εβραϊκές συναγωγές, τους καταριόντουσαν, στα δικαστήρια δεν μπορούσαν να πάνε

ως μάρτυρες και επίσης οι Ιουδαίοι πίστευαν, ότι οι Σαμαρείτες εξαιρούνταν απ' την μετέπειτα ζωή.

Αν το σκεφτείτε λίγο, ο Σαμαρείτης είχε κάθε δικαιολογία να μη σταματήσει. Όμως σταματάει, φροντίζει τον τραυματία, τον ανεβάζει πάνω στον γαϊδαρό του και τον μεταφέρει στο πιο κοντινό πανδοχείο όπου θα μπορούσαν να τον φροντίσουν μέχρι να γίνει καλύτερα. Όμως δεν σταματάει εκεί. Βγάζει δύο ασημένια νομίσματα απ' το πουγκί του, πληρώνει τον πανδοχέα για τη φροντίδα του τραυματία και μετά του λέει, «Αν δεν είναι αρκετά, θα σου δώσω τα υπόλοιπα όταν επιστρέψω».

Ο Σαμαρείτης δεν έπαψε «να αγαπά τον πλησίον του» όταν τα πράγματα δυσκόλεψαν ή έγιναν άβολα ή όταν του κόστισε κάτι προσωπικά.

Ο Σαμαρείτης «αγάπησε τον εχθρό του».⁴ Παράβλεψε τα χρόνια των αντιπαραθέσεων και προσφέρθηκε να βοηθήσει κάποιον που το χρειαζόταν. Τον αγάπησε όπως και να είχε.

Αυτός «εulόγησε εκείνους που τον καταριόταν».⁵ Επέλεξε να αγνοήσει τις προσβολές και τις αγενείς λέξεις και έδειξε αγάπη όπως και να είχε.

Φέρθηκε «καλά σε εκείνους που τον είχαν κακομεταχειριστεί».⁶ Παρότι τον είχαν μεταχειριστεί άσχημα, παρότι τον είχαν καταφρονήσει, αυτός έδειξε αγάπη όπως και να είχε.

Συνά, μας είναι πολύ εύκολο να βρούμε δικαιολογίες, ώστε να μη νοιαζόμαστε. Τείνουμε να νομίζουμε ότι δεν μπορούμε να δώσουμε παραπάνω αγάπη και όταν φθάνουμε στα όριά μας, μπορούμε να μοιράσουμε μόνο τόση δα αγάπη. Αυτή είναι η

ανθρώπινη αγάπη. Βλέπετε η δική μας αγάπη δεν είναι αρκετή.

Με αυτήν την ιστορία, στην ουσία ο Ιησούς αφαίρεσε οποιαδήποτε δικαιολογία μπορεί να έχουμε για να μην αγαπάμε και να νοιαζόμαστε για τους άλλους. Μας έλεγε ότι ο πλησίον μας δεν είναι κάποιος που ζει στην διπλανή πόρτα, αλλά οποιοσδήποτε συναντάμε και έχει την ανάγκη μας. Ο Ιησούς δεν είπε, «Αγάπα τον γείτονά σου, αρκεί αυτός να μην είναι πολύ περίεργος». Δεν είπε, «Αγάπα τη γειτόνισσά σου, αρκεί αυτή να μην σε κουτσομπολεύει». Δεν είπε, «Αγαπάτε τους διπλανούς σας, αλλά μόνο αν σας αρέσει το παρουσιαστικό τους και θα τους θέλατε να είναι φίλοι σας».

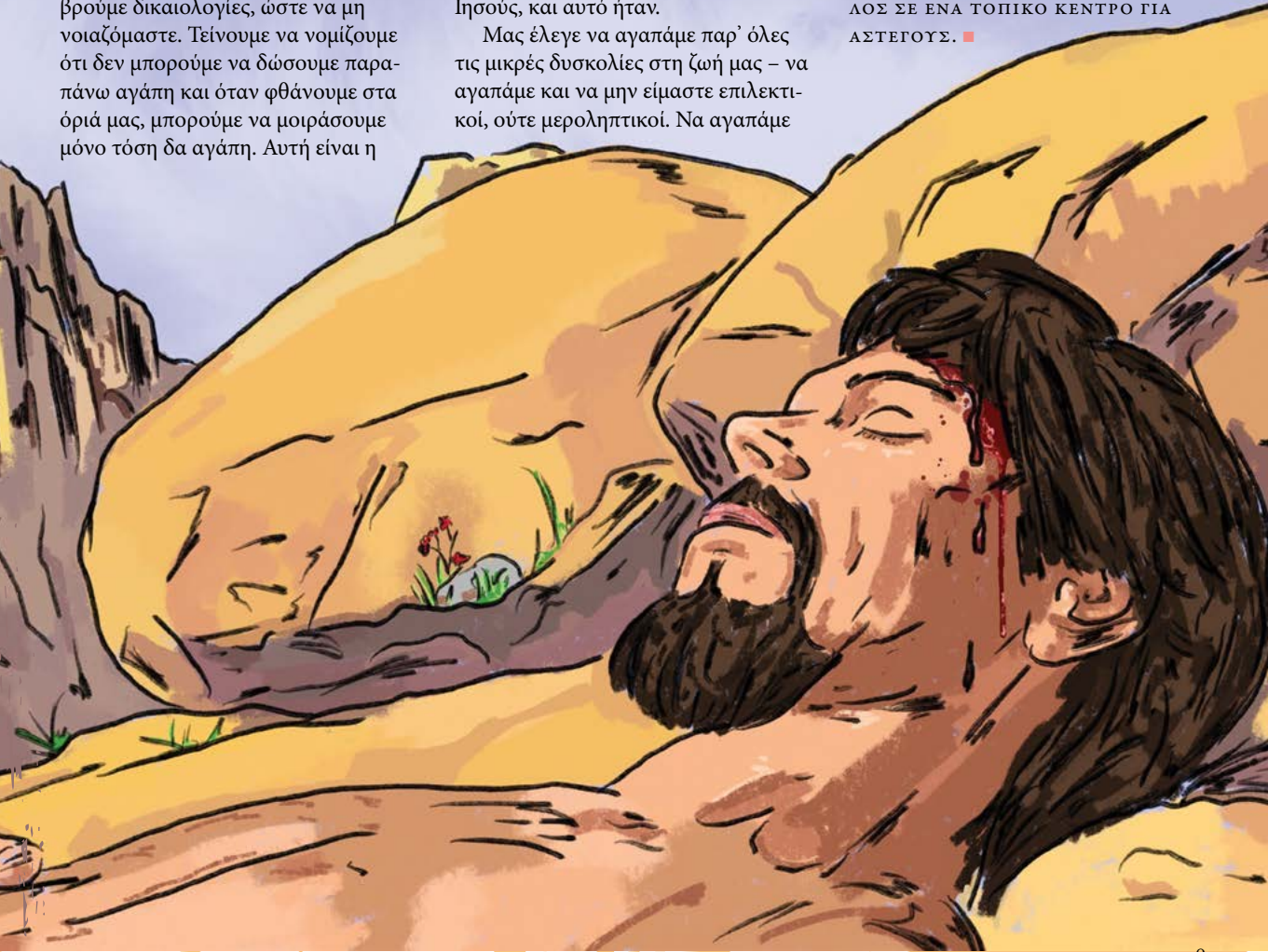
«Αγάπα τον πλησίον σου», είπε ο Ιησούς, και αυτό ήταν.

Μας έλεγε να αγαπάμε παρ' όλες τις μικρές δυσκολίες στη ζωή μας – να αγαπάμε και να μην είμαστε επιλεκτικοί, ούτε μεροληπτικοί. Να αγαπάμε

ακόμα και αν μας έχουν πληγώσει ή μας έχουν κακομεταχειριστεί – επειδή έτσι αγαπά Αυτός. Μπορεί όλοι μας να είμαστε δύσκολοι μερικές φορές, όμως Αυτός μας συγχωράει την κάθε φορά και συνεχίζει να μας αγαπά όπως και να έχει. Δεν προσδοκά τελειότητα και δεν μας στερεί την αγάπη Του, όταν εμείς δεν την αξίζουμε.

Ο Ιησούς μας δίνει την αγάπη Του δωρεάν. Όπως εμείς δεχόμαστε την αγάπη του Ιησού δωρεάν, θα πρέπει και να την δίνουμε δωρεάν.⁷

Η ΜΑΡΙ ΣΤΟΡΙ ΖΕΙ ΣΤΟΝ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΩΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΩΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΤΟΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΑΣΤΕΓΟΥΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΡΞΗ ΒΑΡΩΝ

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥΣ ΜΟΥ ΤΥΠΟΥΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΞΗ ΒΑΡΩΝ.

Δεν είμαι μποντιμπιλντεράς, απλά το κάνω για να διατηρούμαι σε φόρμα. Κάτι άλλο επίσης που μου κινεί το ενδιαφέρον, είναι το πώς η άρση βαρών μπορεί να μοιάζει με την πνευματική μας ανάπτυξη.

Στην προσωπική μας «πνευματική άρση βαρών», έχουμε πραγματικά έναν υπέροχο εκπαιδευτή. Στο Ματθαίου 11:29, ο Ιησούς μας λέει, «Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό Μου, και μάθετε από Μένα». Για μένα, ο «ζυγός» είναι συμβολικός για οτιδήποτε ενδυναμώνει και εξασκεί την πίστη μας και τον Χριστιανικό μας βηματισμό. Στη συνέχεια ο Ιησούς συμπληρώνει με την υπόσχεση ότι, «Ο ζυγός Μου είναι καλός, και το φορτίο Μου ελαφρύ».¹

Στην πνευματική μου ζωή, μερικοί τύποι άρσης βαρών δεν είναι και τόσο υγιείς – όταν για παράδειγμα, παίρνω πάνω μου φορτία και βάρη που δεν χρειάζεται, τα οποία με αποδυναμώνουν αντί να με ενδυναμώνουν. Είναι εκείνες οι άχρηστες απαιτήσεις που

παίρνω πάνω μου ή οι ανησυχίες και τα άγχη που παραλείπω να εναποθέτω στον Θεό. Αυτά τα βάρη μπορούν να με επηρεάσουν όχι μόνο πνευματικά, αλλά και σωματικά επίσης αν εγώ συνεχίσω να το κάνω.

Ήμουν 18 όταν η μητέρα μου διαγνώστηκε για πρώτη φορά, ότι είχε καρκίνο. Κάτι τέτοιο ποτέ δεν είχε συμβεί στην οικογένειά μας και αυτό μας επηρέασε όλους πάρα πολύ. Παρ' όλες μου τις προσπάθειες να παραμείνω δυνατός εξωτερικά, εσωτερικά ήμουν γεμάτος ανησυχία. Συνέχεια έπαιζα στο νου μου, το παιχνίδι «τι θα γίνει αν». *Τι θα γίνει αν υπάρξουν επιπλοκές και η μητέρα μου δεν επιζήσει; Πώς θα τα καταφέρουμε εμείς αν φύγει αυτή; Και αυτό διαιωνιζόταν.*

Ανησυχούσα τόσο πολύ, που σε λίγο καιρό αρρώστησα κι εγώ ο ίδιος. Κόλλησα γρίπη και ο πυρετός μου ανεβοκατέβαινε για αρκετές μέρες. Στη συνέχεια, έπαθα εμπύρετη επιληψία. Έπεσα, κτύπησα το κεφάλι μου και έχασα τις αισθήσεις μου για μερικά λεπτά. Ευτυχώς, εκτός από ένα μεγάλο μελάνιασμα στο κεφάλι, δεν τραυματίστηκα σοβαρά, αν και παρέμεινα στο νοσοκομείο ένα βράδυ για εξετάσεις.

1. Ματθαίου 11:30

Πίστη δεν σημαίνει ικανότητα να πιστεύεις τυφλά σ' ένα ομιχλώδες μέλλον. Σημαίνει ότι πιστεύεις ακράδαντα στον Λόγο του Θεού και να κάνεις το επόμενο βήμα. — Τζόννη Έρικσον Τάντα (γεννημένη το 1949)

Πιστεύω ότι ο Θεός διαχειρίζεται Αυτός τα ζητήματα και ότι δεν χρειάζεται τη δική μου συμβουλή. Με τον Θεό επικεφαλής, πιστεύω πως στο τέλος, όλα θα πάνε προς το καλύτερο. Έτσι λοιπόν γιατί να ανησυχούμε; — Χένρυ Φορντ (1863–1947)

Εμπιστευτείτε το παρελθόν στο έλεος του Θεού, το παρόν στην αγάπη του Θεού και το μέλλον στην πρόνοια του Θεού. — Άγιος Αυγουστίνος (354–430)

Μην ανησυχείτε για το τι ίσως συμβεί αύριο. Ο ίδιος ο αιώνιος Πατέρας που σας φροντίζει σήμερα, θα σας φροντίσει και αύριο και την κάθε μέρα. Είτε θα σας διαφυλάξει απ' τα βάσανα ή θα σας δώσει τη δύναμη να τα ξεπεράσετε. Χαλαρώστε, κατόπιν, βάλτε στην άκρη κάθε ανησυχία και φαντασία. — Άγιος Φραγκίσκος ντε Σαλ (1567–1622)

Πριν βγω απ' το νοσοκομείο, μου είπαν να αρχίσω να παίρνω αντιεπιληπτικά φάρμακα για λίγο καιρό. Τα φάρμακα αυτά με έκαναν να νιώθω πολύ κουρασμένος – ώστε να βρίσκομαι στο κρεβάτι περισσότερο απ' το συνηθισμένο. Τότε ήταν που άκουσα τη φωνή του Θεού να μου λέει, «Έχεις πάρει πάνω σου ένα φορτίο ανησυχίας, που σε αρρωσταίνει και σε βαρραίνει. Πρέπει να το δώσεις σε Εμένα και να Με εμπιστευτείς».

Όταν κατάφερα να παραδώσω ολοκληρωτικά στον Ιησού, όλες μου τις ανησυχίες και τους φόβους, η καρδιά μου πλημμύρισε με ανακούφιση και ένοιωσα τόσο καλύτερα μέσα μου.

Το εδάφιο στο Εβραίους 12:1 μας συμβουλεύει, «Ας απορρίψουμε κάθε βάρος και την αμαρτία που εύκολα μας περιπλέκει, και ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας». Πάντα πίστευα πως το «βάρος» που αναφέρεται εδώ έχει να κάνει με το βάρος της αμαρτίας ή της ανυπακοής. Βέβαια, το βάρος που αναφέρεται στο εδάφιο αυτό, υφίσταται. Όμως άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι ακόμα και τα πιο ανεπαίσθητα και φαινομενικά δικαιολογημένα πράγματα όπως το άγχος και η ανησυχία μπορούν να μας εγκλωβίσουν και να

μας λυγίσουν.

Ένα πρωινό, ενώ μελετούσα τον Λόγο, διάβασα το Αβακούμ 2:3 – ένα εδάφιο στο οποίο δεν είχα δώσει και τόση σημασία στο παρελθόν. Τώρα όμως το είδα να ζωντανεύει – λές και είχε γραφτεί αποκλειστικά για μένα. «Η αποκάλυψη προσμένει τον ορισμένο καιρό, αναφέρεται στο τέλος και θα βγει αληθινή. Αν και αργοπορεί, πρόσμενε την· επειδή, σίγουρα θα έρθει».

Ήταν τόσο ξεκάθαρο. Έπρεπε να παραδώσω την ανησυχία μου και να προσμένω για τον «ορισμένο χρόνο» όταν όλα θα μου γίνονταν γνωστά.

Τώρα προσπαθώ να ακολουθώ τη συμβουλή που δίνεται στην Φιλιππισίους 4:5-7: «Μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με ευχαριστία διαμέσου τής προσευχής και της δέησης. Και η ειρήνη τού Θεού, που υπερέχει κάθε νου, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τα διανοήματά σας διαμέσου τού Ιησού Χριστού».

Ο ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΟΣ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΣΕ ΕΝΑ ΒΙΝΤΕΟ ΚΛΙΠ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ ΠΡΙΝ ΔΙΓΟ ΚΑΙΡΟ ΣΤΟ YOUTUBE, μια κυρία αναφέρθηκε σε κάποια δύσκολη εποχή που βίωσε και της είχε επιφέρει σοβαρή κατάθλιψη. Μια φίλη την συμβούλεψε να γράψει σε ένα τετράδιο 1.000 λόγους για ευγνωμοσύνη, έτσι λοιπόν άρχισε να σημειώνει μέσα σε ένα τετράδιο, όλα τα καλά πράγματα που συνέβαιναν καθημερινά στη ζωή της και σιγά – σιγά η απαισιοδοξία άρχισε να μετατρέπεται σε αισιοδοξία.

Συχνά σκεφτόμουν αυτό το βίντεο κλιπ, όμως ποτέ δεν έκανα αυτό το βήμα εγώ η ίδια, να καθίσω να φτιάξω μια τέτοια λίστα ευγνωμοσύνης, μέχρι πρόσφατα, όταν μια προσωπική μου απώλεια συνοδεύτηκε από άσχημη υγεία και μια ανεπιθύμητη αλλαγή στο εργαστηριακό μου περιβάλλον.

Αυτές οι αναποδιές με έπιασαν απροετοίμαστη και καθώς όλα εξελίσσονταν γρήγορα μπροστά μου, ένοιωθα πλήρως απογοητευμένη βλέποντας να ματαιώνονται οι προσδοκίες μου και όπως τα μαύρα σύννεφα προεικάζουν επερχόμενη θύελλα, έτσι πολύ γρήγορα, άρχισε να με περιτριγυρίζει ο

άνεμος της κατάθλιψης.

Ήξερα πως έπρεπε να κάνω κάτι για αυτή την αρνητική δύναμη που εισέρχονταν στη ζωή μου. Και τότε ξαναθυμήθηκα το βίντεο κλιπ εκείνης της κυρίας, με τους 1000 λόγους για ευγνωμοσύνη και το πώς η δύναμη της θετικότητας είχε διασώσει το άτομο αυτό απ' την κατάθλιψη. Υπέθεσα πως άξιζε την προσπάθεια να δω αν θα είχα κι εγώ τα ίδια αποτελέσματα.

Την επόμενη μέρα, με το μολύβι στο χέρι, άνοιξα το καινούργιο μου ημερολόγιο. Σιγά-σιγά άρχισαν να έρχονται στον νου μου μερικοί λόγοι για ευγνωμοσύνη:

1. Διακάδα, όταν η πρόγνωση του καιρού ανέφερε βροχή
2. Μια νύχτα ξεκούραστου ύπνου
3. Μισή ώρα το πρωί για προσευχή
4. Ένα μήνυμα από κάποιο φίλο με καλά νέα...

Καθώς συνέχιζα να γράφω, αντιλήφθηκα ότι υπήρχαν πολλοί λόγοι για ευγνωμοσύνη μέσα στα απλά πράγματα, που πολλές φορές τα έπαιρνα είτε σαν δεδομένα, είτε δεν τα παρατηρούσα καν. Όπως και τα ακατέργαστα διαμάντια, έτσι και αυτοί οι λόγοι,

έπρεπε να ανασυρθούν μέσα απ' τη λάσπη της αρνητικής μου νοοτροπίας.

Κατάφερα να συνεχίσω να συμπληρώνω τη λίστα μου και τώρα μετά από 1000 λόγους για ευγνωμοσύνη, μπορώ ειλικρινά να πω, ότι αυτή η σύντομη καθημερινή άσκηση με βοήθησε να ατενίζω προς τα ψηλά, όταν νιώθω άσχημα, και να επικεντρώνομαι περισσότερο στο τι φέρνει αποτέλεσμα αντί να τα βάφω όλα μαύρα σε κάθε κατάσταση.

Καθώς ξεφυλλίζω τις σελίδες που έχω συμπληρώσει στο ημερολόγιο μου, τις θεωρώ σαν ένα κιβώτιο γεμάτο δώρα απ' τον Θεό, είναι απαντήσεις σε προσευχές και αποδείξεις για την αγάπη Του και την φροντίδα Του για εμένα προσωπικά και επίσης είμαι σίγουρη πως θα συνεχίσουν να υπάρχουν ακόμα πολλοί λόγοι για να συμπληρωθούν μελλοντικά ημερολόγια.

Η ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠ' ΤΟ 1995. ■

Γιατί δεν προσκαλείτε τον Ιησού να σας κάνει παρέα σε όλη σας τη ζωή; Απλά προσευχηθείτε: *Αγαπημένε μου Ιησού, Σε παρακαλώ έλα στην καρδιά μου, συγχώρεσέ με για τα λάθη που έχω κάνει και δώσε μου αιώνια ζωή. Βοήθησέ με να βρίσκω το καλό που έρχεται στο διάβα μου. Βοήθησέ με να μάθω περισσότερα για Εσένα και το δικό Σου σχέδιο για εμένα και πώς να είμαι ευγενικός και να δείχνω αγάπη σε όσους συναντώ. Αμήν.*

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΖΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ

ΤΟ ΝΑ ΖΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΟΧΟ!

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ 17, πήγα με κάτι φίλους στο καρναβάλι στην πόλη Σαλβαντόρ. Νοικιάσαμε ένα φτηνό σπίτι και κοιμόμασταν στο πάτωμα όπως κάνουν και οι περισσότεροι ντόπιοι εκεί. Αν και οι γείτονές μας ήταν πολύ φτωχοί, μας φέρθηκαν πάρα πολύ όμορφα. Η απλή ζωή που ζούσαν και η αγάπη και η φιλία που προσέφεραν απλόχερα, ήταν το μυστικό στην ευτυχία και τη χαρά που μοίραζαν. Και για πρώτη φορά, κατανόησα, ότι η αγάπη ήταν η απάντηση για πολλά απ' τα προβλήματα της ανθρωπότητας.

Φέτος, είχα μια παρόμοια εμπειρία. Κάθε πρωινό, καθώς διάβαζα τον Λόγο, άρχισα να καταγράφω όλα εκείνα τα πράγματα για τα οποία ένοιωθα ευγνώμων και μέχρι το τέλος του Φεβρουαρίου είχα καταγράψει 180 πράγματα που με έκαναν να νοιώθω πολύ ευχαριστημένη με τον

εαυτό μου. Μετά, ήρθε ο Μάρτιος και μαζί του και μια σειρά από δυσκολίες και δοκιμασίες και αναρωτήθηκα μέσα μου, *Τώρα για ποιο πράγμα να είμαι ευγνώμων;* Κοίταξα γύρω μου, προσπαθώντας να βρω κάτι θετικό για να το καταγράψω, όταν μου μίλησε απαλά, εκείνη η απαλή σιγανή φωνή: *Να είσαι ευγνώμων που είσαι ζωντανή!*

Στην αρχή ακούστηκε κάπως σαν αστείο. *Μόνο αυτό;* ρώτησα κάπως διστακτικά. .

Σκέψου το ξανά, μου απάντησε Αυτός. Αν ήσουν πεθαμένη, δεν θα μπορούσες να κάνεις τίποτα για να επιλύσεις αυτά τα προβλήματα, γι' αυτό είναι ευλογία το να είσαι ζωντανή! Όπου υπάρχει ζωή, υπάρχει και η ελπίδα ότι θα επιλυθούν όλα αυτά τα προβλήματα με τη δική Μου βοήθεια!

Ο Ιησούς δεν μας υποσχέθηκε ότι θα μας γλυτώσει απ' τις στεναχώριες,

αλλά ότι θα είναι πάντα μαζί μας ενώ περνάμε δυσκολίες. Στο Ιωάννης 16:33 λέει: «Σας τα είπα όλα αυτά, ώστε να έχετε την δική Μου ειρήνη. Μέσα στον κόσμο θα έχετε στεναχώριες· αλλά, να έχετε θάρρος· Εγώ νίκησα τον κόσμο».

Όταν γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι μαζί μας, ότι στεναχώρια και να περνάμε, μπορούμε να έχουμε ειρήνη, ανεξάρτητα από το τι συμβαίνει γύρω μας. Αυτή είναι η ειρήνη που υπερέχει κάθε νου στην οποία αναφέρεται ο Παύλος στη Φιλιππισίους 4:7- εκείνο το αίσθημα ευγνωμοσύνης για το ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο όταν εμείς δεν βλέπουμε τη λύση.

Η ΡΟΖΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

ΖΩΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΠΑΝΕ ΜΑΖΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΙ

ΚΑΘΩΣ ΕΙΧΑ ΜΠΕΙ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΑ ΤΑ ΝΕΑ, ΕΙΔΑ ΜΙΑ ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΔΑ: «Να ένας Αγωνιστής: Ο Γκούο Γιούμινγκ, αν και Πάσχει από μια Σπάνια Ασθένεια, Δεν τα Παρατά». Γεμάτη περιέργεια, έκανα κλικ στο άρθρο αυτό και άρχισα να διαβάζω την απίστευτη ιστορία για τον Γκούο Γιούμινγκ.

Όταν ήταν παιδί, η μητέρα του είχε παρατηρήσει κάποια αστάθεια στο περπάτημά μου, αφού έπεφτε συχνά. Η κατάσταση του χειροτέρευσε, μέχρι που διαγνώστηκε ότι είχε μυϊκή δυστροφία σε ηλικία επτά ετών. Η διάγνωση αυτή συντάραξε τους γονείς του Γιούμινγκ, οι οποίοι βασανίζονταν από ενοχή και θλίψη, καθώς έμαθαν ότι δεν υπήρχε θεραπεία. Ο Γιούμινγκ ένοιωθε να απογοητεύεται κι αυτός επίσης, όμως αντιλήφθηκε ότι αν το έβαζε κάτω, θα έκανε τα πράγματα πολύ πιο δύσκολα για τους γονείς του. Αντίθετα, αρνήθηκε να επιτρέψει την κατάσταση του να τον περιορίσει και αποφάσισε, λέει ο ίδιος, να «κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ και να χαμογελώ σαν παλικάρι». Σε ηλικία εννέα ετών, δεν μπορούσε

να βαδίζει καθόλου και βρισκόταν συνέχεια σε ένα αναπηρικό καροτσάκι. Καθώς οι μυς τους ατροφούσαν, όλα του τα μέλη έπαψαν να λειτουργούν. Σήμερα, η ακούραστη μητέρα του, τον βοηθάει να τρώει, να πηγαίνει στην τουαλέτα, να κάνει μπάνιο και σε ό,τι άλλο χρειάζεται.

Αν και ο Γιούμινγκ έπρεπε να βασίζεται στη μητέρα του να τον σπρώχνει για να πηγαίνει στο σχολείο του, αυτός επέμενε να μη λείπει ποτέ απ' το μάθημα. Η αισιόδοξη και εύθυμη συμπεριφορά του, τον είχαν κάνει αγαπητό στους συμμαθητές του και τους δασκάλους, που θαύμαζαν τη νικηφόρα του στάση απέναντι στη ζωή, αν και η κατάστασή του συνέχιζε να χειροτερεύει.

Σε ηλικία 26 ετών, ο Γιούμινγκ τρέφεται μόνο με υγρή τροφή και βασίζεται σε έναν αναπνευστήρα για να βγάλει τη μέρα του. Η φυσική του κατάσταση επιδεινώθηκε πολύ γρήγορα και ίσα-ίσα κατάφερε να βρεθεί στην τελετή αποφοίτησης. Όμως πέρασε τα προφορικά διαγωνίσματα με καταπληκτικούς βαθμούς και πήρε

το μεταπτυχιακό του στην Κινεζική φιλολογία. Η φιλολογία είναι το πάθος του Γιούμινγκ, και η διατριβή του είναι μια συλλογή από ποιήματα και άλλα έργα. Αποτελείται από 100.000 λέξεις, ένα εκπληκτικό επίτευγμα για τον Γιούμινγκ, αν σκεφτείτε ότι μπορεί να λεπτό για δέκα λεπτά την κάθε μέρα, γερμένος στην πλάτη του και χρησιμοποιώντας ένα ποντίκι για να επιλέγει γράμματα σ' ένα ειδικό πληκτρολόγιο. Ο Γιούμινγκ ελπίζει να περάσει τις εξετάσεις και να εργαστεί ως δημόσιος υπάλληλος στο μέλλον.

«Δεν μπορούμε να επιλέξουμε το πεπρωμένο μας», λέει ο Γιούμινγκ, «όμως μπορούμε να επιλέξουμε το πώς αντιμετωπίζουμε το πεπρωμένο μας. Αν η ζωή δείχνει χωρίς νόημα, τότε θα πρέπει να της δώσουμε εμείς νόημα. Είτε χαρούμενοι, είτε στεναχωρημένοι, θα πρέπει να ζήσουμε την κάθε μέρα. Πατί λοιπόν να μην την ζούμε χαρούμενοι; Καθόν χρόνο δεν παρατάω εγώ τον εαυτό μου, ο Θεός και οι άλλοι δεν θα με παρατήσουν».¹

Η ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. Η ιστορία του Γκούο Γιούμινγκ (στα Κινέζικα) μπορεί να ανευρεθεί εδώ: <https://www.nownews.com/news/20170714/2588753>

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ

ΖΟΥΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΣΤΗΝ TANZANIA και στη μέση του χωριού αυτού υπήρχε ένα γέρικο δένδρο αβοκάντο και οι καρποί ήταν διαθέσιμοι για όλους τους χωρικούς εκεί. Όλοι οι χωρικοί αγαπούσαν και προστάτευαν το δένδρο αυτό – και για πολλούς ένα αβοκάντο ήταν το περισσότερο φαγητό που έτρωγαν όλη την μέρα.

Το δένδρο αβοκάντο μπορεί να κάνει και 15 χρόνια για να αρχίσει να δίνει καρπό. Επίσης χρειάζεται πολύ φροντίδα όλα αυτά τα χρόνια για να αναπτυχθεί. Για το χωριό εκείνο, το δένδρο αυτό αντιπροσώπευε κόπο αγάπης και υπομονής και ανταμοιβές που έρχονται αργά αλλά που τις εκτιμάει κάποιος για δεκαετίες.

Στον πίσω κήπο του παλιού μου σπιτιού υπήρχε μια τεράστια βελανιδιά, και τα κλαδιά της κάλυπταν όλο το πίσω μέρος του κήπου, έδιναν ίσκιο και ήταν το τέλειο δένδρο για να κρεμάσουμε μια κούνια για τα παιδιά. Όταν πουλήσαμε το σπίτι εκείνο, το δένδρο ήταν κάτι που επίσης άρεζε στους πιθανούς αγοραστές. Το καινούργιο μου σπίτι είναι σε μια πρόσφατα αναπτυγμένη κοινότητα και όλα τα

δένδρα είναι μικρά, δεν έχουν ούτε ίσκιο, ούτε ομορφιά και θα περάσουν δεκαετίες πριν μεγαλώσουν κι αυτά πλήρως.

Άρχισα να σκέπτομαι για δένδρα όταν διάβαζα για τους καρπούς του Πνεύματος.¹ Η λίστα αναφέρει πολλές αρετές που θα ήθελα να έχω περισσότερο στη ζωή μου, όμως αυτό που μου έκανε μεγάλη εντύπωση είναι το ότι ο καρπός μεγαλώνει στα δένδρα και ότι τα δένδρα χρειάζονται χρόνια για να αρχίσουν να αποφέρουν καρπό.

Γι' αυτό τον λόγο νομίζω ότι μπορούμε να εκτιμήσουμε τόσο πολύ τα ώριμα δένδρα. Γνωρίζουμε ότι χρειάζονται δεκαετίες για να μεγαλώσει ένα δένδρο ή για να μπορεί να αποδώσει καρπό. Γνωρίζουμε ότι πρέπει να είμαστε υπομονετικοί με τα δένδρα, συχνά όμως ξεχνάμε ότι πρέπει να είμαστε υπομονετικοί με τους εαυτούς μας και τους άλλους καθώς ωριμάζουμε, ώστε να φθάσουμε σε σημείο που να μπορούμε να παράγουμε τους καρπούς του Πνεύματος.

Μπορεί για πολλά χρόνια να μην δούμε κάποιο ορατό αποτέλεσμα. Και σε αυτά τα ήσυχά χρόνια, θα πρέπει να

δείξουμε εμπιστοσύνη, καθώς οι ρίζες μας εισχωρούν βαθειά μέσα στον Ιησού, ότι στην πορεία θα δώσουμε τους καρπούς του Πνεύματος. Ο Θεός δεν μας πιέζει. Μας λέει «Η δε υπομονή ας έχει τέλειο έργο, για να είστε τέλειοι και ολόκληροι, χωρίς να είστε σε τίποτε ελλιπείς».²

Αυτή είναι μια αλήθεια που άρχισα να κατανοώ τώρα τελευταία. Δεν χρειάζεται βιασύνη για αποτελέσματα. Με το να το μαθαίνω αυτό εγώ η ίδια αλλά και προς όφελος αυτών που φροντίζω, τόσο προσωπικά όσο και επαγγελματικά, έχει αρχίσει να αλλάζει τον τρόπο που σκέπτομαι. Δεν βιάζομαι να δω ορατά αποτελέσματα καθώς τώρα ενδιαφέρομαι περισσότερο για την ανάπτυξη. Μπορώ να βοηθήσω να δημιουργηθεί το περιβάλλον που χρειάζεται για ανάπτυξη και να εμπιστευτώ το ότι ο Θεός θα αποφέρει τον καρπό.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΜΕΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. βλ. Γαλάτες 5:22-23

2. Ιακώβου 1:4

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΙΣΧΥΣ ΠΟΥ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕΤΑΙ

Είναι κοινή αντίδραση των ανθρώπων, όταν αντιμετωπίζουν μια αρνητική κατάσταση, να νοιώθουν δικαιολογημένοι στο να δυσανασχετούν και να παραμένουν απαισιόδοξοι. Άλλοι όμως, έχουν ανακαλύψει την ισχύ της θετικής σκέψης και έχουν ωφεληθεί. Η ισχύς της θετικής σκέψης πολλαπλασιάζεται όταν οι σκέψεις σου μετατρέπονται σε εξύμνηση της δικής Μου καλοσύνης, προστασίας, προμήθειας και τις πολλές ευλογίες στη ζωή σου

Τα σώματά σας είναι φτιαγμένα να ανταποκρίνονται με έντονο τρόπο στη θετική σκέψη και η εξύμνηση είναι ο υπέρτατος τύπος θετικής σκέψης. Όταν με δοξάζεις, ακόμα και όταν όλα δείχνουν μαύρα και άραχνα, δρομολογείς μια αντίδραση που στην ουσία θα σε κάνει να νοιώσεις καλύτερα σωματικά και θα σου δώσει την επιπλέον ισχύ ώστε εσύ να αντέξεις. Όμως αυτό είναι μόνο η αρχή, επειδή συγχρόνως, Με ευχαριστείς με το να Μου λες ότι εκτιμάς τις ευλογίες Μου παρ' όλες τις αποδιές και ότι έχεις την πίστη ότι Εγώ θα φτιάξω τα πράγματα και θα συνεχίσω να σε φροντίζω.

